

[Socialministeren.]

således til rette, at udgifter af denne art ikke anmeldes til det offentlige. Det er imidlertid ikke muligt ud fra bestemmelsens ordlyd at gennemføre en linealordning. Det kan ikke udelukkes, at der kan foreligge en særlig situation, hvor et lokalt udvalg ud fra sit kendskab til personer og forhold vil finde det rimeligt at bidrage til betaling af licens, idet man er stillet over for de vide rammer for ydelse af hjælp, som loven fastsætter for værnepligtstilfælde.

Forholdet er nok det, at spørgsmålet om betaling af licens endnu kun er aktuelt i forholdsvis få tilfælde. Skulle det være en almindelig foreteelse, måtte man overveje spørgsmålet om fri licens, men jeg tvivler i øvrigt på, at det ville føre til en positiv løsning; radiorådet holder sig her med rette til en streng kurs.

Søren Andersen: Jeg takker den højtærede minister for svaret. Jeg vil gerne sige et par ord i anledning af besvarelsen og endelig stille et tillægsspørgsmål.

Det er rigtigt, at tanken er, at man skal værne rammen om familien, men jeg nævnte med vilje, at det drejer sig om førstegangsendkaldte; forholdet kan være anderledes, hvis der er tale om ældre, der indkaldes på ny. Hvis det drejer sig om folk, som i almindelighed ikke er 20 år, er det så ikke noget ejendommeligt, at de allerede, selv om det måske har været nødvendigt for dem at stifte hjem, har engageret sig med så dyre ting som fjernsyn, som endnu kun et begrænset udsnit af befolkningen har råd til at erhverve? Jeg mener, at sådan som forholdene er for dem, havde der været al grund til at vente.

Det er rigtigt, at man ikke kan have en linealordning, men eftersom spørgsmålet er blevet besvaret af Københavns magistrat, frygter jeg, at man i almindelighed vil bruge reglen således, at der her kan ske misbrug. Det er det, jeg har forsøgt at få dæmmet op imod.

Til slut vil jeg gerne stille dette tillægsspørgsmål til den højtærede minister: er der sendt et nyt cirkulære ud, der giver anledning til en lempeligere administration? Det er da ikke helt sikkert, at man i tinget vil være enig med den højtærede minister om noget sådant. I hvert fald vil jeg fore-

trække, at eventuelle ændringer kommer frem i lovsform i stedet for at ske administrativt.

Socialministeren (Bomholt): Vi har faktisk fælles indstilling til problemet, men der er vel nok indtil videre en lille forskel i opfattelsen af, hvorledes ansvaret skal fordeles, idet jeg har ansvaret for administrationen af lovparagraffen, således som den er formuleret.

Jeg ved ikke, om der er udstedt nyt cirkulære, eller om det påtænkes, men jeg skal straks lade det undersøge.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til udenrigsministeren af Per Hækkerup m. fl.

(Forespørgslen findes i tidenden sp. 5987).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1658, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1501).

Der var stillet 23 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om særlig indkomstskat m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1658, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1501).